

"פצלת בוח ראובן"

מחזה באוטי מאת: גיא באומהקר.

ראובן הוא בנו הסטלן והלוזר של ראש ממשלת ישראל המכהן 20 שנות שלטון. ביום הולדתו של ראובן. אביו מגיע לאחל לבנו מזל טוב שיוצא גם על יום הבחירות הגורלי. בורי, ראש הממשלה. מנצל את הזמן בדירתו של ראובן המלאה באיורי קומיקס כדי לכתוב את נאום חייו. אך מה קורה שראש הממשלה בטעות בולע אקסטזה שעה לפני הנאום.

בורי פוגש בהזייתו את גיבורי הקומיקס של ראובן: אדיפוס, אנה פרנק, שמשון, ותפוח אדמה. במרדף אחר כתיבת הנאום הגורלי.

דמויות:

ראובן

בורי

תפוח אדמה

שמשון

אנה פרנק

אדיפוס

תמונה 1:

דירה תל אביבית צפופה. במרכז במה ישנו שולחן עבודה ועליו מפוזרים כלי ציור. מאחורי השולחן יש קיר איור ענקי של ציורי קומיקס מרשימים. מצד שמאל לשולחן ישנה מרפסת קטנה המשקיפה לרחוב התל אביבי. אור עולה על השולחן

ראובן עם חלוק בית וכפכפי קרוקס מדליק נר יום הולדת על קפקייק. הוא שם על הקפקייק אבקה לבנה. הוא מביע משאלה חרישית.. מכבה את הנר ובא לנגוס אך לפתע רעש מסוק. ראובן סוגר את דלת המרפסת. מתיישב מול הקפקייק.. מביע משאלה ונשמע צלצול פעמון חזק.

ראובן: רגע! (בורי נכנס לבד)

בורי: אוף מחניק כאן..

ראובן: אבא? מה אתה עושה כאן?

בורי: באתי לאחל לך מזל טוב.

ראובן: עוד מעט מראים את המדגמים לבחירות. עוד שעה אתה עולה לנאום. היום הבחירות?

בורי: במילא אני אבחר שוב. עשרים שנה בשלטון ולא השתנה שוב דבר. במי אתה בוחר?

ראובן: ממשלת ראובן.

בורי: מה?!

ראובן: הקומיקס החדש שלי. וקפקייק המזל שלי.

בורי: אהה.. נכון.. קומיקס. שכחתי שאתה ממשיך עם זה.

ראובן: רגע, זה אתה שחנית על הגג עם הליקופטר?

בורי: מותרות! אל תיתן לי את המבט של "המסוק הוא מכספי המיסים".. שתדע אני מאוד עסוק בענייני מדינה. חוץ מזה אין כמו כניסה דרמתית לנאום הניצחון שלי. אבל מזל טוב! איך זה להיות בן 30?

ראובן: 32

בורי: בחיי! אתה נראה בן 30. אז ספר לי קצת.. איך מתקדם? בעבודה? חברה? במישור הרגשי? האישי? הנפשי? ספר לאביך. שוט.

ראובן: בשביל מה באת?

- בורי: האמת שאני חשבתי אולי תצטרף אלי למפלגה. אתה יודע כמה אתה תרוויח בתור שר?
- ראובן: ישר תיתן לי תיק? לאיזה תפקיד חשבת?
- בורי: נמציא משרד חדש. במה אתה לא טוב? או חושב שזה קצת מעניין אותך?
- ראובן: מה עם שר לענייני: " פלופים שנדפקו בגלל שיש להם צל, של אבא סחי בלטה, שתמיד רצה שילדו ילך בדרכו " ? או שר לענייני : " אבות שלא הקדישו זמן לבנים שלהם, בגלל שהם עובדים ימים כלילות בשביל המדינה שתתקדם, אבל בפועל לא קורה פה כלום ואנחנו הולכים אחורה בזמן! "
- בורי: אתה יודע איך אני 10 שנים בשלטון?
- ראובן: שאלה טובה. לפני שתענה לי. למה באת?!
- בורי: עוד שעה אני צריך לנאום בפני העם. ואני צריך נאום מוחץ. "שיעיף להם את הפוני" בשפה של הצעירים. חשבתי להיעזר בכך משום שאתה חלק מהדור הזה שתמיד מתלונן. אני צריך את קולות הצעירים. ואתה יכול לתת לי טיפ מה להגיד.
- ראובן: בטח כי דיללת את האוכלוסייה המבוגרת.
- בורי: אתה חושב שלא אכפת לי ?
- ראובן: מה עשית למען המדינה שכזה אכפת לך?
- בורי: אני העלית את אחוז זכאים הפנסיה ב15% עם אפשרות לעבודה בגילאים מעל 70. כלכלת ישראל צמחה ביצוא ארטישוקים ליצוא דיגיטלי ולחווות משק בארצות האו סי די. לראשונה מתולדות המדינה אני פיתחתי יחסי חוץ עם ארצות טרם מתפתחות כגון: בוטוסאנה, טיריקיג'יסטון, הרצגוביניה , וצ'אד. זה אומר שהייצוא שלנו יגדל ב5% בעשור האחרון. וזה כלום?
- ראובן: ארטישוק דיגיטלי? יחסים עם הרצגוביניה? 15% העלאה ב.. וואו אתה כושל עד כדי כך שאתה בא אל הבן הכושל שלך כדי לקחת ממני טיפ? אתה יודע ששעת עבודת מינימום עולה כמו מנת פלפל? אתה יודע ששכר דירה הוא שליש ממשכורת סטנדרטית- שלא נדבר על מיסים, ביטוח לאומי, דלק, אוכל, וחשמל. ואתה דופק את הדור הצעיר שהאפשרות היחידה שלהם זה לעבוד בפאקינג בביטחון שזה מלכודת דבש ומי שהולך לכיוון אחר כמו אומנות אתה זורק עליו זין כי הוא מביע דעה במדינה דמוקרטית וזה הופך אותו לאוטומטית לאויב של המחנה שלך! כי לבקר אותך זאת השקפה מעוותת מבחינתך!

- בורי: תראה אותך! מעז לדבר ככה אל ראש הממשלה בזמן שאתה מבזבז את הזמן שלך בשאלות מהות על " כמה דפקו אותי " או " אין לי כסף לסושי " .. תמשיך לחיות בתוך הבועה שלך ולחשוב שבאמת אתה תוכל לשנות משהו בזמן שמדינות אחרות מסתפקים במועט. ואתה גר במרחק של קורקינט חשמלי לעבודה הדמיונית שלך כדי שתקנה בזה מריחואנה! אבל יום יבוא ואתה תגיד תודה על זה שאתה חי כי המעטפת מסביבך שאני יצרתי מגנה עליך מספיק שתרגיש חופשי להתבכיין!
- ראובן: אתה רוצה טיפ בנאום! תגיד: ערבים, פליטים, הומואים, אלוהים שבשמייים, ומידי פעם בשביל ההומניות. תגיד כאילו את מתכוון לזה – יוקר מחייה , וביטחון.
- בורי: תמיד היה לך עין לדברים האלה. יפה.. חבל שאתה לא ממש את הפוטנציאל האמיתי שלך. במקום לעבוד לצידו. מתבכיין כמו אמא!
- ראובן: אל תזכיר את אמא!
- רובי: היא הייתה מספיק חזקה כדי לקחת אותך ממני ולהסית אותך. אבל היא הייתה חלשה בלהודות פעם אחת שאני עושה עבודה טובה בלנהל את המדינה! הדבר היחידי שנכשלת בו זה אתה! תמיד תהייה " הבן המיוחד שלה. ותראה אותך היום! חיי את הברנד'ה ומעשן סמים כי קול.
- ראובן: זה עוזר לי למוזה.
- בורי: (לוקח חוברת קומיקס מהשולחן) אתה יצרת?
- ראובן: עזוב את זה! (חוטף את הקומיקס) זה סתם רעיון שהרבה זמן אני מנסה להוציא לפועל. ליגת הצדק בגרסה על דמויות אמיתיות.
- בורי: מי הדמויות?
- ראובן: אדיפוס, אנה פרנק, שמשון, ותפוח אדמה.
- בורי: (צוחק) יפה יפה.. מה שמשון עומד בין מגדלי השלום, דוחף בשתי ידיו כל בניין וצועק " תמות פקידי עם משרדי "?
- ראובן: לא... (פאזזה, ראובן רושם הערה בצד)
- בורי: אוקי. אם אתה לא רוצה לדבר תסבול את אביך במשך שעה כי לי יש עבודה! אני כותב את הנאום הזה איתך או בלעדיך!
- ראובן: פאשיסט!
- רובי: בוגד!
- ראובן: דיקטטור!

חובי: מפונק!

ראובן: מושחת!

חובי: בי!

ראובן: לך!

חובי: הולך!

ראובן: טוס!

חובי: אטוס!

ראובן: יאללה

חובי: בן זונה!

פאזזה.

ראובן: אני לא רוצה לראות אותך בחיים שלי!

בורי: (לוקח קפקייק) אז אני מאחל בשבילך משאלה. שיהיו עוד 8 סבבי בחירות וושתזכה לראות אותי כל יום בטלוויזיה. (לוקח בהפגנתיות את הקפקייק ומתן ביס)

ראובן: לא!!!

בורי: שיהיה לך יום הולדת עצוב.

ראובן: חכה אבא!

בורי: מה?

ראובן: אני רוצה לעזור לך בנאום.

בורי: פתאום ככה התהפכת?

ראובן: אהה.. פשוט אולי כדאי ש.. אהה..

בורי: יש לי נאום בשלוף.. אני לא צריך את העזרה שלך.. כי מה אתה מבין חוץ מלהיות לא מועיל.. גם כן צייר. מאיפה אתה מקבל השראה בכלל? מאנימציות....

חושך

ספוט על ראובן.

ראובן: (לקהל) מה היה קורה אם אני הייתי יכול לשלוט בעתיד המדינה – רק בזכות נאום מטורף. נאום כזה שיעיף את כל קהל הבוחרים של אבי. נאום כזה ש..

אור עולה על בורי.

בורי: כי בחירות שלך בעתיד מובילות את עתיד המדינה לתהום. לחולשה, להקרבה בלי שום אידיאולוגיה. ויום יבוא ואתה תבין שמנהיג אמיתי.

ראובן: אני צריך להגיד לך משהו מכל הלב.

בורי: כן?

ראובן: טודום טודום טודום..

מערכה שנייה

בורי: אני מרגיש קצת מוזר.

ראובן: אוקי .. בוא שב. אני אעזור לך בנאום.

בורי: מה?

תפוח אדמה נכנס.

תפוח: תפוח אדמה!

בורי: מה לעזאזל?! תפוח אדמה?!

תפוח: אני הקול המנחם שלך – ידעת שצריכת הנפש לאדם במדינה היא 45 קילו.

בורי: איך זה קשור לנאום שלי?

תפוח: כמו שאומרים: אם החיים נותנים לך תפודים, תעשה מהם תפודידה. כי לכתוב נאום בשבילך זה צ'יפס בפיתה.

בורי: (לראובן) אתה רואה את מה שאני רואה?

ראובן: אממ – כן! היי תפוח אדמה.

תפוח: היי בורא עולם שלי.

ראובן: (לבורי) מה היא אמרה?

בורי: מה שמת בקפקייק?

- ראובן: כלום! (לוקח מהקפקייק ביס ענקי) הנה רואה. אולי אתה מדמיין כי אתה זקן סבילי.
- תפוח: הוא שם לך אסיד. אבל תדע שלאכול תפוח אדמה זה אחלה חומר נגד חמרמורת.
- בורי: אתה לא מתבייש! אתה אכלת אותי באסיד לפני הנאום שלי! אני אהרוג אותך!
- ראובן: אני אעזור לך בנאום מה? זה פותח לפעמים את מחסומים היצירה טריפים.. כך את זה למובן הרוחני. הגשמי.
- בורי: מה אני אכתוב?!
- תפוח: תפוחי אדמה חינם לכווו לם..
- בורי: נכון צודקת.
- ראובן: תודה תפוח אדמה.
- תפוח: אין בעד מה.
- בורי: אוקי! אני צריך דף ועט!
- ראובן: קח ..
- בורי: לא .. אני לא יכול לכתוב.
- ראובן: למה לא?
- בורי: כי אני מאובחן בעל פה.
- ראובן: אתה רגיל שכותבים בשבילך?
- בורי: אני על אסיד!

אנה נכנסת.

- אנה: אני אכתוב בשבילך!
- תפוח: אנה פרנק!
- אנה: תפוח אדמה (מתחבקות). כמה זמן לא ראיתי אותך.
- תפוח: מאז עמוד 30 ! כנראה שהבורא שלנו עזב אותנו.
- ראובן: לא עזבתי אתכן אף אחד.
- בורי: אנה פרנק, תוכלי לעזור לי לכתוב? אנא ממך.
- אנה: בוודאי.. מי אם לא אני יודעת להסתתר לכתוב סיפורים מרגשים על הישרדות.

ראובן: תודה!

אנה: ששש.. אסור לאף אחד לדעת שאנחנו כאן.

אדיפוס נכנס עם מקל עיוורים ונתקל ברהיטי הדירה.

אדיפוס: לראות הוא להבין את כוחו של נבואה מעבר לדברים חומריים.

בורי: אדיפוס!?

אדיפוס: אתה הוא חובש הכתר על הממלכה? אחח אחח..

בורי: כן!

אדיפוס: עצתי אליך היא שתמיד יהיו לך עיניים בגב כי אחד מבנייך יבגוד בך.

בורי: תעופו מפה..

ראובן: לא! אבא.. תקשיב להם אולי שווה לקחת מהם עצה.

בורי: מאנה פרנק, אדיפוס, ותפוח אדמה?

ראובן: כן! למה לשפוט אותם?

שמשון הגיבור נכנס.

שמשון: ויקרא קול אדוניי לאמר לי .. יהיה לך שופט, והילחם באויבים עד אשר יבוסו.

ראובן: שמשון הגיבור?

שמשון: אדוניי ראובן.. קולך הוא לי הדרך.

בורי: הדמויות קומיקס בתוך ההזייה שלי!

שמשון: סיפור פשוט. אדוניי ראובן אמר. כי קול כל מכוח ראובן הוא סימן.

אדיפוס: סימן למאורעות העבר.

אנה: שהביאו אתכם עד לום.

תפוח: שגרם לבורא ראובן לאפיין כוחו של מנהיג.

שמשון: כי כל אחד מאיתנו מייצג הוא תכונה.

אדיפוס: מכלול שלם.

אנה: מהתמונה הגדולה.

תפוח: שמציג.

שמשון: כוחניות

אדיפוס: עיוורון

אנה: הסתרה

תפוח: נחמה

שמשון: וביחד אנו.

כולם: כוח ראובן!

בורי: ככה אתה רואה אותי?! אלו המרכיבים שמיצגים אותי כמנהיג?

ראובן: תחשוב על זה!! אם נכתוב נאום שמכיל את ארבעת האלמנטים הללו – אתה תכבוש את העם בקדנציה נצחית.

בורי: אתה רוצה לשים לי רגליים בדרך לניצחון!

ראובן: מה פתאום אני רוצה לטובתך!

בורי: ממתית אתה רוצה לטובתי? בחיים לא אהבת אותי.

ראובן: בחיים אתה לא אהבת אותי!

בורי: אם אמא הייתה כאן והייתה רואה את זה..

אדיפוס: בגלל זה אנחנו כאן כדי לגשר על הפערים. " כי אין האהבה בעולם – כמו האהבה שלך אמא "

ראובן: שזה בא ממך זאת משמעות שונה לגמרי אדיפוס.

אנה: אבל אתה לא יכול להתעלם שיש לך תסביך אדיפוס.

ראובן: אני ? ואמא? איכס.

תפוח: למה איכס? תמיד אהבת אותי.

בורי: איך התפוח אדמה קשור לסיפור?

תפוח: תחשוב טוב.. כל המאכלים שבורא עולם ראובן האהב זה..

ראובן: המפרום של אמא..

שמשון: אנו.

ראובן: הפירה של אמא..

אדיפוס: אוו.

ראובן: והגרטן עם רוטב אלפרדו פטריות שיטאקי של אמא...

אנה: ששש.. אתה יודע שבעליית גג נאלצנו לאכול אותם לא בשלים.

בורי: תרשמי אנה! שכולם יוכלו תפוחי אדמה חינם מהיום והלאה. בשלים!

אנה: רושמת!

שמשון: והייתי מציע לך בנאום להוסיף כתב חידה!

אדיפוס: אני טוב בחידות! אני הצלתי את העיר תבי מציפור הפניקס.

בורי: פניקס זה ביטוח.

ראובן: סליחה טעות שלי בשגיאת כתיב. (כותב)

אדיפוס: ספינקס.

שמשון: "מהאוכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק?"

אנה: חידה שחצנית מאוד.

שמשון: המדוע?

תפוח: כן כן זה הסיפור שלך שהרגת אריה שהגופה שלו נרקבה צמח שם כוורת דבורים.

שמשון: אף אחד לא הצליח לגלות זאת.

אדיפוס: איך אפשר לענות על חידה כזאת שזה קרה רק לך? זה כמו שאני אשכב עם אימי

ויהרוג את אבי מבלי שאף אחד יודע.. ואשאל אותך: מי הוא הזרע ההורג את חלץ

אשכיו ואוהב את חלץ רחם אשר יצא הוא.

שמשון: אתה!

בורי: נכון כי הרגת את אביך ושכבת עם אמך.

אדיפוס: אבל אתם מכירים עוד מישהו שעשה את זה חוץ ממני!

תפוח: יש לי חידה.. (לאנה) מה ממתכונתיי את לא יכולה לאכול?

אנה: צ'יפס.. מצחיק מאוד.

ראובן: יש פה נקודה.

אנה: אפילו נקודה טובה! תפנה לעם בחידה ושאל אותם במבט רציני שאלה שיצטרכו לשבור את הראש אבל יסכימו עם דבריך כי אתה מאיים וסוג של חכם.

בורי: תרשמי לי!

אנה: רושמת.

בורי: החברים שלך עוזרים לי מאוד.

ראובן: באמת?

בורי: תראי לי מה כתבת? (חוטף לאנה את הדף) לא כתבת כלום!!!!

אנה: סליחה פשוט..

בורי: מה? אפשר לסמוך עליכם או לא?

שמשון: ברור שכן

אדיפוס: בהחלט.

תפוח: קרנבל.

אנה: ליגה.

שמשון: אבל העניין הוא..

אנה: שאנחנו לא יכולים להמשיך משום שאדוני ראובן לא כותב את הסיפור שלנו.

בורי: מה?

אדיפוס: אנחנו נתקענו בעמוד שלושים בלי סוף.

אנה: והבורא שלנו פשוט עזב אותנו.

ראובן: זה לא נכון! שקרנים. השתחוו לי כפויי טובה שיצרתי אתכם.

תפוח: קודם כל אנחנו קיימים בסיפורים אחרים כבר.

שמשון: ואתה עזבת אותנו זמן רב.

אדיפוס: ולא שמעת את תפילתנו.

אנה: אז אתה צריך לכתוב את הסיפור שלנו כדי להציל את אביך!

בורי: הוא לא יכתוב את הסיפור שלי: ממזר שכמותך. הייתי צריך להפליק לך שהיית קטן.

ראובן: היית צריך להתפטר מהתפקיד שלך כדי שתשים לב אלי שאני קיים בכלל!

בורי: אני מלך המדינה!

ראובן: אני לא אתן לך להיבחר שוב! כוח ראובן התפקד!

שמשון: אחד

תפוח: שתיים

אנה: שלוש

שמשון: אחד

תפוח: שתיים

אנה: שלוש

תפוח: אוווו שנדליר!!!

ראובן: התקיפו אותו!

אנה: רק אם תכתוב את זה..

ראובן: את מה?

אנה: איך הסיפור מסתיים?

ראובן: תן לי את זה! (חוטף מחברת ודף ובא לרשום) אין לי את זה!

בורי עושה ווג'י לראובן.

בורי: עזוב את הדף!

ראובן: אייה אייה אייה .

בורי: (חטף את הדף) אהה אהה! עבשיו אני אשלים את הסיפור! כוח ראובן! עליכם לתקוף את הבורא שלכם שעזב אתכם כה זמן רב.. ולהתחיל להאמין במנהיגים כמו שמאמינים בבוראים ויוצרים.

ראובן: אל תקשיבו לו! אני יצרתי אתכם!

אנה: אבל עזבת אותנו.

אדיפוס: השארת אותנו לא פתורים!

תפוח: בודדים במערכה!

שמשון: ללא כוח.

ראובן: אבל אני זה אתם!

בורי: שקר! הוא ימשיך לתרץ לעצמו שהסיפור שלכם יגמר בסוף טוב! אם אתם רוצים הצדקה לקיום שלכם תתקיפו אותו!

תפוח: (רצה אל ראובן) אהה!!

ראובן מרים נייר כסף.

תפוח: לא!! הוא הביס אותי! הדבר הכי גרוע שיכולים לעשות לי זה לעטוף אותי בנייר כסף ולזרוק אותי לאש, במדורה של ערסים שדפקו קרשים מאתר בנייה ועגלה של רמי לוי!

אדיפוס: אל תדאגי תפוח! אני אצור אותו.

אדיפוס רץ בדירה ומתנגש בכל הרהיטים.

אנה: אדיפוס הובס!

שמשון: אנה – קחי זין!

בורי: איך אתה מדבר לילדה?

ראובן: סוטה!

שמשון: מה בחיים לא נגעת בזין?

תפוח: אתה מוסיף עוד שמן למדורה!

שמשון: קחי זין והילחמי איתי נגד אדונינו

ראובן: (מתפוצץ מצחוק) אהה!! הוא מתכון לנשק!

בורי: עדיין זה לזרות מלח על הפצעים שמבקשים מאנה פרנק להילחם נגד זין נגד ילד זין.

ראובן: אתה קורא לי זין!

אנה: הוא התכוון שאתה הנשק הכי מסוכן לאביך! ואתה תתחרט על כך (רצה להתקיף את ראובן) אהה!

ראובן עושה זיג הייל

אנה: אימא לה!

שמשון: אל תדאגי אנה – אף אחד לא יכול נגדי כי נלחמתי נגד 300 פלישתים עם לסת חמור.

ראובן: בוא אני אהפוך אותך לקדוש מעונה!

שמשון: אההה (רץ אל ראובן)

ראובן שולף מספריים

שמשון: אהה.. הובסתי!

ראובן: עכשיו תורי להביס אותך!

בורי: עצור ילד חרא! ותסתכל על זה!

בורי שולף דף נייר שכתב שם את הנאום – וראובן מסתנוור מהדף כאילו זה צלב שמרחיק ערפדים.

ראובן: איך הספקת לכתוב!

בורי: בזמן שנלחמת בדמויות שיצרת, אני כתבתי את כל התובנות שלי.

ראובן: רשע שכמותך!

בורי: אהה אהה.. עכשיו תראה איך אתה תמות! תתקפו אותנו!

תפוח אדמה, אנה פרנק, שמשון ואדיפוס תוקפים יחדיו את ראובן. הם תופסים את רגליו וידיו.

ראובן: בוגדים!

אנה: אתה בגדת בנו!

שמשון: מצטערים אדוני.

אדיפוס: יש לנו יוצר חדש.

תפוח: יהיה שלום.

ראובן: לא!!!

בורי: מילים אחרונות?

ראובן: אבא! תמיד אהבתי אותך!

בורי: לא נכון שקרן!

ראובן: למה אתה לא מאמין לי?

בורי: כי מאז שאמא שלך הלכה לעולמה אתה הסתכלת עלי באשמה! וכל מה שעשיתי עד היום זה שפעם אחת אני אתה תתגאה באביך!

ראובן: הדבר היחיד שאני יכול להתגאות בכך הוא שתהיה לי אבא שלא היה לי. כי אתה רציתי שאני אתגאה בך בגלל שאתה פאקינג ראש הממשלה 10 שנים ברציפות!

בורי: כי כל העם היו בני.

ראובן: אבל מה איתי? הבן הלא מוצלח שרצה להשפיע בדרכים אחרות דרך אמנות, הבן הלא מוצלח שמקבל משכורת שוטף פלוס עולמים, הבן הלא מוצלח של ראש הממשלה שכל הזמן אני שומע מחברי כמה הם שונאים את המצב פה כי אין שינוי!

בורי: אני כן משנה! אני מזיז הרים ועולמות כדי שתחיה לפחות!

ראובן: לחיות בפחד! לחיות בחרדה! לחיות בפוסט טראומה בין שאכטה לשאכטה. לחיות בעובדה שתמיד תישאר זה שיזכיר לי כמה אני הילד של אימא ולא הגבר שביקשת אתה יודע כמה קשה זה היה בשבילי להיות בפרופיל 21 שאני הבן שלך?

פאזזה.

בורי מזיל דמעה.

בורי: בשבילי אתה תמיד תהיה פרופיל 97

שמשון: מה זה פרופיל 97?

תפוח: זה סימן שאתה לוחם.

שמשון: אז למה לא 100?

אדיפוס: ה – 3 הולך לאן?

אנה: מי יודע?

שמשון: אני יודע! לגודל של הזין!

בורי: אני מוכן לתת לך לכתוב את הסיפור שלך בתנאי שנגשר על הפערים.

ראובן: באמת?

בורי: כן

בורי כותב.

שמשון: לא!!

אנה: לא!!

תפוח: לא!!

אדיפוס: לא!!

מתפיידיים.

בורי ניגש אל ראובן ומגיש לו דף ועט.

בורי: אני אעשה הכל כדי שנהיה שוב יחד..

ראובן כותב בהתלהבות על הדף.

חושך.

תמונה סופית:

מבזק חדשות:

ועכשיו ראש הממשלה בורי עולה אל דוכן הנאומים לנאום הבחירות.

בורי:

עם יקר.. ופלישתים. היי. לוקחים תפוח אדמה מקולף, לוקחים סכין ועושים ממנו קוואק. ובפנוכו שמים מילוי. מהיום והאילך מפרום!
 די בדברי, גיא בהגיגתי, אבל – דבר דבר. ועכשיו לפיכך.. נוכל להקים משאב עצום למשאבים. כי השאיבה עצמה היא אויב דמוקרסיסטי שצאן הולך לשבח. ואחריות ממשית לממשלתית כי שילוש הרוטציה היא מלכתחילה טרחה לעובר ושב. באינדוקציה של אינפלציית נמלים – נמלים.
 יש לי זין – נשק הכי גדול בשוק. והוא נמצא תמיד בידי.
 ובכדי.. הרי אנו באנו ארצה ולא ניתן.. תוקף לטמא – אומרים תמי 4 ? או תמי על ארבע? כי היה לי רומן בתיכון עם.. לא משנה.
 ועלול שהדרך אליה נצלח – כמו צריח בקנה ופרחים בחור. כי אנו בוחרים במלחמות של שלום! מה ההיגיון – יש היגיון!
 אל תטעו וכן ירבו השמאל מהשאל והימין מהיסמין.
 אהה בהה גהה דהה.
 תודה לכם בני כנען – ומי שלא מוחק כפיים בן זונה!

בורי יושב מול הטלוויזיה ביחד עם שמשון אנה תפוח ואדיפוס.

ואוכלים פוקפורן.

- ראובן: מה אתם אומרים, הצלחנו?
- תפוח: אני חושבת שאחרי הנאום הזה אבא שלך יבלה איתך הרבה.
- אדיפוס: אני כל כך מקנא בכם.. הלוואי עלי.
- שמשון: אתם בטוחים שהעם לא יבחר בו שוב פעם?
- אנה: מה חשוב רצון של העם. אנחנו הצלנו אותו מפני אביך.
- תפוח: ראובן, אני גאה בך שכתבת על החוסר שלך עם אביך דרכינו.
- אנה: הצלחנו להציל את המדינה.
- כולם: כוח ראובן! יש!
- ראובן: הצלחתם להציל רק אותי.

חושך.

סוף!